

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.064/2022/4. szám

A felperesek:

felperes1 (cím1) I. rendű;

felperes2 (cím2) II. rendű;

felperes3 (cím 9) III. rendű;

felperes4 (cím 8) IV. rendű

A II. rendű felperes képviselője:

Név (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ügyvéd1, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő felek:

az I. rendű felperes részéről 19. sorszám alatt

a II. rendű felperes részéről 20. sorszám alatt

A per tárgya:

távolléti díj, végkielégítés és sérelemdíj

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék mint munkaügyi bíróság

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

23.M.70.114/2021/18/I. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek összesen 11.130 (tizenegyezer-egyszázharminc) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, amelyből az I. rendű felperes 4.840 (négyezer-nyolcszáznegyven) forint, míg a II. rendű felperes 6.290 (hatezer-kettőszázkilencven) forint megfizetésére köteles.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I., II., III. és IV. rendű felperesek mindannyian az alperes alperes1 alkalmazásában álltak közalkalmazotti jogviszonyban. 2021. március 1. napjával jogviszonyuk egészségügyi szolgálati viszonyná alakult át. A felettesük szóbeli és írásbeli tájékoztatása és felhívása ellenére a megadott határidőn belül a koronavírus elleni védőoltás kötelező igénybeviteléről szóló 449/2021. (VII. 29.) Korm.rendeletben írtakkal ellentétben a jogkövetkezmények tudatában nem vették fel a Covid elleni védőoltást, de a rendeletben meghatározott orvosi szakvéleményt sem nyújtottak be ennek hiánya kimentésére. Ezért az alperes munkáltató megszüntette az egészségügyi szolgálati jogviszonyukat a 2021. október 30. napján kelt azonnali hatályú felmondással.
- [2] A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték elsődlegesen, hogy az alperesnek a munkaviszonyt megszüntető jognyilatkozata jogellenes, mivel a 449/2021. (VII. 29.) Korm.rendelet a veszélyhelyzeti rendeletek sorában jelent meg, azonban a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 27/2021. (I. 29.) Korm.rendelet az Alaptörvénybe ütközött. Másodlagosan kérték annak megállapítását, hogy a munkáltatói jognyilatkozat jogellenes, miután maga a 449/2021. (VII. 29.) Korm.rendelet ütközött az Alaptörvénybe. Az I., II. és III. rendű felperesek annak megállapítását is kérték harmadlagosan, hogy a jognyilatkozat azért jogellenes, mert sérti a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 12. §-a szerinti egyenlő bánásmód alapelvét. Negyedlegesen annak megállapítását kérték a felperesek, hogy a jognyilatkozat jogellenes, mert a 449/2021. (VII. 29.) Korm.rendelet 1. § (3) bekezdése értelmében e kormányrendelet az újonnan létrehozott jogviszonyokra vonatkozik, ezért velük szemben nem alkalmazható. Ötödlegesen annak megállapítását kérték, hogy a jognyilatkozat jogellenes, mert a 449/2021. (VII. 29.) Korm.rendelet csupán átmeneti jellegű, a veszélyhelyzet megszűnésével hatályát veszti, így súlyosan sérelmes az érdekeikre. Az I. rendű felperes mindemellett hatodlagosan annak megállapítását is kérte, hogy a jognyilatkozat jogellenes, mivel a 449/2021. (VII. 29.) Korm.rendelet nem vonatkozik a nem egészségügyi ellátást végző személyekre, amely körbe pénzügyi ügyintézőként ő is tartozott. Ezért az Mt. 82. § (4) bekezdése, az Mt. 69. § (1) és (2) bekezdése, az Mt. 77. § (3) bekezdése és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:52. §-a, valamint a 6:48. § (1) bekezdése alapján az I. rendű felperes felmondási időre járó távolléti díj címén 661.920 forint, végkielégítés címén 960.000 forint, míg személyiségi joga megsértése miatt sérelemdíj címén 319.200 forint és ezen összegeknek 2021. október 31. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, a II. rendű felperes 1.245.600 forint felmondási időre járó távolléti díj, 1.806.000 forint végkielégítés, 800.660 forint sérelemdíj és ezeknek a késedelmi kamata, a III. rendű felperes 1.123.920 forint felmondási időre járó távolléti díj, 1.088.000 forint végkielégítés, 541.842 forint sérelemdíj és ezek késedelmi kamata, míg a IV. rendű felperes 1.500.480 forint felmondási időre járó távolléti díj, 2.175.600 forint végkielégítés, 723.387 forint sérelemdíj és ezek késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult: álláspontja szerint nem járt el jogellenesen, elsősorban az Alkotmánybíróság 3537/2021. (XII. 22.) AB számú határozatára hivatkozva. Pernyertessége esetére összesen 600.000 forint + áfa perköltséget igényelt a felperesektől személyenként 150.000 forint + áfa összegben, ahhoz költségjegyzék-nyomtatványt csatolt.

- [4] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaptalannak találta, és elutasította, minden jogcímen részletesen megindokolva az egyes kérelmek elutasításának okát. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felpereseket kötelezte az alperes javára ügyvédi munkadíj megfizetésére a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel. Az alperes kérelmében megjelölt mindösszesen 762.000 forint perköltségből a pertárgyérték alapján arányosítva az I. rendű felperest 152.400 forint, a II. rendű felperest 198.120 forint, a III. rendű felperest 175.260 forint, míg a IV. rendű felperest 236.220 forint megfizetésére kötelezte.
- [5] E határozattal szemben az I. és a II. rendű felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kizárólag a perköltségre vonatkozó részében kérték a megváltoztatását olyan módon, hogy a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján az ügyvédi munkadíj összegét az elvégzett tevékenységgel arányosan mérsékelje a másodfokú bíróság, konkrét összeg megjelölése nélkül. Kiemelték, hogy lényegében az Alkotmánybíróság határozata alapján, jogkérdésben döntött a bíróság. Az alperes jogi képviselője kevés és kis terjedelmű írásbeli beadványt készített, és a tárgyaláson történt megszólalása is rövid volt. Sérrelmezték, hogy nem indokolta meg az elsőfokú bíróság, miért nem teljesítette a mérséklésre vonatkozó kérelmüket.
- [6] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezett részében történő helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az általa kért és az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányos. Az eljárás tárgyáról már az eljárás kezdetekor döntött az Alkotmánybíróság, ennek ellenére folytatták a pert a felperesek. Jogi képviselője ellenkérelmet és egyéb beadványt terjesztett elő, továbbá a tárgyalásokon megjelent. Az igényelt perköltség összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján határozta meg, így az nem lehet eltúlzott.
- [7] Sem az I. rendű, sem a II. rendű felperes fellebbezése nem alapos.
- [8] A Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében a pervesztes fél köteles megfizetni a pernyertes fél perköltségét. A Pp. 87. § (2) bekezdése szerint amennyiben a perben hozott ítélet anyagi jogerő hatása a pertársakra a perben történő részvétel nélkül nem terjed ki, a perköltséget a perbeli érdekeltségük arányában kötelesek megtéríteni.
- [9] A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontjából következően az összesen 12.946.609 forint pertárgyérték alapján - eltérő megállapodás hiányában - 747.265 forint ügyvédi munkadíj járt volna az alperesnek, amely az áfát is magában foglalja. Az alperes viszont a 8. sorszám alatt előterjesztett ellenkérelméhez csatolt költségjegyzék-nyomtatvány szerint 600.000 forint + áfa, azaz 762.000 forint ügyvédi munkadíjat számított fel, amelyet a 15. sorszámú jegyzőkönyvi nyilatkozatával úgy pontosított, hogy személyenként 150.000 forint + áfa munkadíjra tart igényt. Ebből az következik, hogy mégsem az általános szabályok szerint, hanem külön megállapodás alapján, azaz a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésére alapítva számította fel a perköltségigényét, amelyre jogszabályi lehetősége volt. Ezt az összeget ugyancsak mérsékelni lehet e rendelet 2. § (2) bekezdése értelmében indokolt esetben, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.
- [10] A másodfokú bíróság az alperesnek megítélt, I. és II. rendű felperes által fizetendő perköltség összegét nem találta eltúlzottnak, azt az elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak ítélte.
- [11] Az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntése valóban jórészt az Alkotmánybíróság 3537/2021. (XII. 22.) AB számú határozatán alapult, a felperesek azonban ennek ismeretében is tovább folytatták az eljárást, keresetüktől nem álltak el. A jogi képviselővel eljáró alperes a

Pp. előírásai szerint a tőle elvárt perceselexményeket teljesítette, így írásbeli ellenkérelmet nyújtott be, és az elsőfokú bíróság felhívására 16. sorszám alatt írásbeli beadványt terjesztett elő. A 15. sorszámú jegyzőkönyvben rögzítettek szerint az alperes jogi képviselője jelöltje útján jelen volt, és perfelvételi nyilatkozatot tett a 2022. május 5-én megtartott tárgyaláson, amely 10 órától 11:45 óráig tartott. A 2022. június 2-ára kitűzött, és 10:30-tól 12 óráig folyó tárgyaláson a jogi képviselő szintén a jelöltjével képviseltette magát, aki a szükséges ügyvédi tevékenységet kifejtette.

- [12] A fellebbezések kapcsán utal arra a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű felperes hat, a II. és III. rendű felperes személyenként öt, míg a IV. rendű felperes négy kereseti kérelmet terjesztett elő, amelyekre az alperesnek reagálnia kellett. Az ügyvédi munka színvonalát nem növeli az, ha minél hosszabb terjedelmű beadványt nyújt be a jogi képviselő, illetőleg a tárgyalásokon hosszas szóbeli előterjesztést tesz. Sőt, a jogi képviseleti munkának kifejezetten értéke, ha mind írásban, mind szóban lényegretörő a nyilatkozat. Ezek alapján a másodfokú bíróság megítélése szerint a kifejtett ügyvédi tevékenység az igényelt ügyvédi munkadíjjal arányban állt, ebből következően a mérséklésének nincs helye.
- [13] Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy az arányosítási számítás pontatlanul végezte az elsőfokú bíróság, ebből következően a II. rendű felperes esetében az alperes javára megítélt elsőfokú perköltség alacsonyabb, mint amely pontos arányosítás esetén az alperesnek járna, ennek az eljárásjogi következményét azonban a másodfokú eljárásban nem lehetett levonni erre irányuló jogorvoslati kérelem hiányában [Pp. 370. § (1) bekezdés].
- [14] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség viselésére vonatkozó fellebbezett részében helybenhagyta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.
- [15] Az I. és II. rendű felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért kötelesek megfizetni az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében, amelyet a másodfokú bíróság a kérelmével egyezően állapított meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerint a fellebbező felperesek érdekeltsége arányában, a Pp. 87. § (2) bekezdésére is tekintettel.
- [16] A fellebbezési illeték az állam terhén marad a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése alapján az I. és II. rendű felperesek Pp. 525. §-a szerinti munkavállalói költségkedvezménye folytán.
- [17] A másodfokú bíróság az ítéletét tárgyaláson kívül hozta meg a Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontja szerint.

Pécs, 2022. december 20.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Rendeki Ágnes s.k. bíró